

**GOVOR MINISTRICE ZA NOTRANJE ZADEVE KATARINE KRESAL
NA POSVETU O ZAŠČITI OTROK PRED SPOLNIMI ZLORABAMI**
(Tacen, 23. november 2010)

Spoštovana varuhinja človekovih pravic, kolega minister, predstavnice nevladnih organizacij, gospe in gospodje,

spolno nasilje nad otroki je eno najbolj sprevrženih človekovih dejanj. Gre za področje kriminalitete, ki nikogar izmed nas ne pusti hladnega in neprizadetega. Družina, ki naj bi bila posameznikovo zatočišče pred družbenimi pritiski, nekakšna oaza miru in zasebnosti, je prizorišče zastrašujoče visokega odstotka spolnega nasilja. Statistični podatki namreč družinskemu okolju pripisujejo kar 85 odstotkov tovrstnega nasilja.

Družba je s tem postavljena pred izjemno veliko dilemo. Na eni strani tako stoji pomembnost avtonomije in zasebnosti družinskega kroga, ki samo po sebi predstavlja pomembno družbeno vrednoto, na drugi pa želja po preprečevanju ter odkrivanju tovrstnih kaznivih dejanj, ki se v ogromnem obsegu pojavljajo ravno v tem krogu. Meja med premalo in preveč je tu bolj tanka kot pri kateri koli drugi obliki kaznivega dejanja.

Spolno nasilje nad otroki pomembno zaznamuje nadaljnji razvoj otroka. Gre za najbolj ranljivo obdobje človeškega življenja, ko se posameznik uči družbenih vrednot, zlasti pa zaupanja v sočloveka in skrbi za njegovo dobrobit. Brazgotin, ki jih spolno nasilje pusti na duševnosti mladega človeka, izgube zaupanja, pa tudi upanja, ni zmožno odpraviti nobeno zdravilo. Ravno tako pomembno kot odkrivanje kaznivih dejanj, povezanih s spolnim in siceršnjim nasiljem nad otroki, je zato preprečevanje takega nasilja.

Skrajni čas je, da temu celotna družba, še posebej pa državni organi, namenimo več pozornosti. Da s preventivnimi akcijami opozarjamo otroke, kdaj dotiki njihovih bližnjih doma ali v šoli postanejo zloraba in kako morajo ravnati v takih primerih oz. na koga se lahko obrnejo. Ob tem pa seveda ne smemo ustrahovati otrok, da ne bodo v vsaki – tudi povsem običajni prijazni gesti – videli spolnega nadlegovanja. Posvetiti se moramo tudi staršem, predvsem materam, ki pogosto vedo za spolno nasilje, pa ne reagirajo, saj menijo, da bodo s tem omajale ugled družine. Ob tem pa pozabljajo na strahovite posledice, ki jih tako nasilje pušča pri otrocih.

Današnji posvet je priložnost, da strokovno osvetlimo to področje in vidimo, na kakšen način lahko še izboljšamo naše ukrepe in nadaljnje ravnanje. Posebej nas zanimajo tudi predlogi nevladnih organizacij, ki imajo bogate in neposredne izkušnje na tem področju. Posvet je uvod v obsežno kampanjo ozaveščanja ljudi, ki jo na Ministrstvu za notranje zadeve in v Policiji načrtujemo v prihodnjem letu.

Policija je bila med prvimi državnimi organi, ki se je lotila problema spolnega nasilja nad otroki. Pred skoraj 30 leti je v okviru izobraževanja kriminalistov izpostavila problem trpinčenih in spolno zlorabljenih otrok, nadaljevala je z izdajo zloženk, pripravo okroglih miz in skupnih izobraževanj strokovnjakov z različnih področij ter s predlogi za multidisciplinarni pristop.

Samo v letošnjem letu je bilo pri nas že 200 otrok žrtev spolnih napadov, zato je čas, da se vsi skupaj zavzamemo za še bolj učinkovito in celovito delo na tem področju in da imamo pri tem nenehno pred očmi otrokove koristi in še posebej skrb za njihovo telesno nedotakljivost.